

Promisiunile lui Dumnezeu

Textul biblic: 2 Samuel 7:4-17

Versetul de aur

Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.
2 Samuel 7:16

Introducere

În mintea regelui David, timpul ca Domnul să locuiască într-un cort sa încheiat oficial (2 Samuel 7:1-2). Ceea ce a urmat prin decizia regelui David va fi mult diferit decât anticipa el.

David a devenit în cele din urmă rege peste tot Israelul. Acest lucru s-a întâmplat prin 1000 î.Hr. (2 Sam 5-6). După un lung război civil (2 Sam 3:1-2) și cucerirea iebusiților și a orașului lor Ierusalim (5:6-7), David a făcut din acea cetate capitala împărăției reunite a lui Israel (5:8-12). A urmat victoria asupra filistenilor (5:17-25). După aceea, David a adus chivotul legământului în Ierusalim („Cetatea lui David” [2 Sam 6:16]) și l-a așezat în mijlocul cortului (2 Sam 6:17). Acest fapt a întărit Ierusalimul ca și capitală atât politică, cât și religioasă a regatului unit.

După sosirea chivotului la Ierusalim, David s-a confruntat cu ceea ce el considera a fi o disparitate gravă. El locuia într-un palat mare (2 Sam 5:11; 7:2), dar nu a existat un loc permanent pentru Chivotul Legământului (2 Sam 7:6-7). Mișcat, David a decis să construiască o casă Domnului. David a comunicat planul profetului Natan, care i-a oferit inițial încurajare și aprobare pentru ca împăratul să continue (2 Sam 7:1-3). Aparent, niciunul dintre ei nu i-a cerut lui Dumnezeu aprobarea, iar ceea ce urmează în Cap.7 a fost reacția lui Dumnezeu la acel plan (1 Cronici 17:3-15 relatează paralelă).

Contextul lecției

I. Conținutul Lecției (2 Samuel 7:4-9a)

A. Trecutul lui Israel (v 4-7)

Dumnezeu a ales să-i vorbească lui David indirect prin profetul Natan, care a primit cuvântul de la Domnul Dumnezeu să vorbească lui David din nou. Dacă de prima dată Natan a aprobat construirea Templului, acum el transmite lui David ceea ce-i spune Dumnezeu.

B. Trecutul lui David (v 8-9a)

Dumnezeu amintește lui David de trecutul lui, cum l-a scos de la oi și la făcut căpetenia poporului său, atunci când a trimis pe Samuel la familia lui Isai. Dumnezeu la ales pe David ca să fie păstor al lui Israel (Ezech 34:23)

II. Planuri de viitor (2 Samuel 7:9b-17)

A. David și Israel (v 9b-11)

Măreția lui David se datorează victoriilor militare pe care le-a avut. Datorită acestui fapt Dumnezeu îi spune că a vărsat mult sânge, de aceea David nu va avea ocazia de a zidi un Templu Domnului, ci fiul său Solomon.

Măreția și puterea lui David nu a fost numai în beneficiul lui ci și al Israelului. Dumnezeu ia dat odihnă, dar a dat și poporului o țară a lor, promisiune împlinită prin Moise (Exod 3:16-17). În perioada Judecătorilor 1381-1050 î.Hr. Israel a ocupat Tara Promisă, dar în această perioadă a avut multe conflicte.

B. Solomon și Christos (v 11b-17)

Promisiunea lui Dumnezeu avea să se îplinească printr-un descendent al lui David, care se va ridica la putere după moartea lui David. Solomon a construit o casă Domnului. Dar curând a devenit clar că împărăția lui Solomon nu va dura pentru totdeauna. El a păcătuit împotriva Domnului închinându-se altor dumnezei (1 Regi 11:4, 9-13, 31-33). De dragul acestei promisiuni făcute lui David, Dumnezeu nu a luat împărăția de la Solomon.

Ca și în versetul 13, această promisiune se aplică mai întâi lui Solomon și în cele din urmă lui Hristos. Prima afirmație din versetul 14 este citată în Evrei 1:5, care afirmă clar împlinirea ei prin Isus. Dar cum poate fi Isus cel fără păcat să o îplinească când el, ca fiu suprem al lui David, nu a păcătuit? Dacă promisiunea lui Dumnezeu se aplică lui Solomon cum poate Dumnezeu să spună că „harul meu nu se va îndepărta de la el”. când Dumnezeu l-a judecat pe Solomon pentru închinarea la idoli, și a mâniat pe Domnul? Cheia este expresia în care am luat-o de la Saul, care a fost primul rege al Israelului (1050-1010 î.Hr.). Poporul lui Israel dorea să „fie ca toate neamurile” care aveau regi (1 Samuel 8:7, 20). David nu era un om sau un rege perfect, așa cum urmau să demonstreze evenimentele care aveau să vină (vezi Psalmul 51). Dar inima lui nu era aceeași cu a lui Saul (1 Samuel 13:14), așa că Dumnezeu a ales să stabilească o relație de dragoste de lungă durată cu David.

În conformitate cu rolul său de profet, Natan a transmis ceea ce Domnul îi revelase pentru David (2 Samuel 12:1-14). Răspunsul lui David (7:18-29) dezvăluie că regele știa că această promisiune nu era pentru gloria familiei lui David, ci pentru slava lui Dumnezeu. De asemenea, este bine să ne amintim că promisiunile împlinite și care încă mai sunt de împlinit de care ne bucurăm sunt ocazii de a lăuda pe Domnul și de a aduce slavă numelui Său.

CONCLUZII

Regele David a trebuit să lase fiului său construcția casei lui Dumnezeu. Dar planurile mărețe ale lui Dumnezeu au mers cu mult dincolo de construirea și întreținerea unui templu neînsușit. În Isus, suntem parte din Templul veșnic și sfânt al lui Dumnezeu. Și într-o zi, vom ajunge acasă la Domnul, bucurându-ne de împărăția veșnică în moduri la care David putea visa doar în zilele sale. Această reședință veșnică, creată de Dumnezeu, este locul în care Hristos, un descendent al lui David, domnește pentru veșnicie.

Ce trebuie să memorăm: Promisiunea lui Dumnezeu este adevărată.